

بسم الله الرحمن الرحيم

El-Raye Gazetesi

Erdoğan Türkiye'sinin Yahudi Varlığıyla Normalleşmenin Yolunu Açmadaki İşlevsel Rolü

Üstad Munis Hamid'in Kaleminden – Irak Vilayeti

Yahudilerle normalleşme, artık siyasi sahnede şaşırtıcı bir olay ya da bir istisna değildir; aksine büyük güçler ve bölgesel devletler arasında rollerin dağıtıldığı ve kamuoyunun bilincini yeniden şekillendirmek ve ahlaki ve siyasi direnişi ortadan kaldırmak için yumuşak araçların kullanıldığı, dikkatlice yönetilen bir süreç haline gelmiştir.

Bu bağlamda Türkiye'nin rolü, normalleşme projesine liderlik etmesinden dolayı değil, yolu açma ve engelleme gibi habis işlevini yerine getirmesinden dolayı en karmaşık ve kafa karıştırıcı rollerden biri olarak öne çıkmaktadır.

Erdoğan, siyasi ve medya söylemlerinde, Kudüs ve Gazze'yi savunurken son derece duygusal bir dil kullanarak kendisini Filistin davasının destekçisi ve Yahudi saldırganlığını reddeden bir kişi olarak sunmaktadır. Ancak bu söylem, eleştirel bir incelemeye tabi tutulduğunda, Türkiye'nin Yahudilerle tam diplomatik ilişkiler kurduğu ortaya çıkmakta ve Yahudilerle olan ticari ilişkilerinin sürekli olarak artmasının yanı sıra hassas bölgesel konularda güvenlik koordinasyonu sağladığı görülmektedir.

Söylem ve eylem arasındaki bu çelişkinin, geçici bir ikirciklik olarak açıklanması mümkün değildir; aksine bu, Müslüman halkın öfkesini absorbe etmeyi ve bölgesel ve uluslararası sistemlere entegrasyonu korumayı amaçlayan bilinçli bir politikadır.

Türkiye'nin rolünün tehlikesi işte burada yatıyor; şok etkisi yaratmadan normalleşme ve açıklama yapmadan tavizler verme.

Suriye sahası, askeri varlığı, kuzey Suriye'deki geniş alanları kontrol etmesi, silahlı gruplar üzerindeki etkisi, mülteci dosyaları, ekonomi ve sınır geçişleri üzerindeki kontrolü ele geçirmesi nedeniyle Türkiye'nin politikasından en çok etkilenen alanlardan biri olmuştur.

Bu bağlamda Erdoğan, Suriyelileri doğrudan Yahudilerle normalleşmeye zorlamamakta; aksine onlar, bitkinlik ve önceliklerin yeniden düzenlenmesi temelinde daha uzun ve daha etkili bir sürece boyun eğdirilmektedirler; böylece Suriye bilinci aşamalı olarak yeniden şekillenmekte ve geçim kaygısı büyük meselelerin önüne geçmektedir.

Türkiye, normalleşme sürecinde özel bir rol oynamaktadır; yani o, reddeden halklar ile normalleştirici rejimler arasında bir köprü, şoku hafifleten psikolojik bir arabulucu ve doğrudan çatışmaya girmeden İslami bilinci kontrol altında tutmanın bir aracı olmuştur; çünkü Türkiye, projeye öncülük etmemekte, ancak olası en düşük siyasi maliyetle projesinin hayata geçirilmesine katkıda bulunmaktadır.

Normalleşme şekillerinin en tehlikelisi, askeri güçle dayatılan değildir; aksine gerçekçilik adı altında geçirilen, çıkar diliyle ambalajlanan ve değişim olasılığına olan güvenini kaybedene kadar halkları yıpratıktan sonra pazarlanandır.

Bu bağlamda Türkiye'nin rolü, sessiz normalleşme, yani kabulü beyan etmeden reddi ortadan kaldırma olarak adlandırılabilir bir model haline gelmiştir.

Gerçekçilik adı altında pazarlanan normalleşme, ertelenmiş teslimiyetten başka bir şey değildir. Bu yüzden bu süreçte sessiz kalmak tarafsızlık olmadığı gibi bu süreçte sessiz kalmak bir hikmet de değildir; aksine davanın tasfiye edilmesine ve bölgenin Yahudilerin ölçüsüne göre yeniden yapılandırılmasına dolaylı olarak katılmaktır.

Yahudilerle normalleşmek, geçici bir siyasi mesele ya da çıkarlar dengesine bağlı taktiksel bir tercih değildir; aksine özünde siyasi bir tutumdan önce akidevi ve ahlaki bir tutumdur; çünkü Filistin sadece sınır anlaşmazlığının olduğu bir toprak değildir, aksine gasp edilmiş bir İslam toprağı olup Yahudi varlığı ise normal bir devlet değil, aksine işgale, saldırganlığa ve anlaşmaları bozmaya dayalı bir varlıktır.

Normalleşme sürecinin en tehlikeli yönü, onu pragmatizme tabi bir müzakere dosyasına dönüştürmektir; bu da İslam'ın zulme ve işgale karşı tutumunu Vela ve Bera'nın (Allah için sevmenin ve Allah için öfkelenmenin) bir parçası haline getiren ve Allahu Teala'nın şu kavlinin gerekliklerinden biri olan sabiteleriyle çelişmektedir: **وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ** **“Zulmedenlere meyletmeyin; sonra size ateş dokunur (cehennemde yanarsınız). Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra (O'ndan da) yardım göremezsiniz!”** [Hud 113]

Normalleşme sadece bir imza atmak değildir, aksine hak ile batılın yeniden tanımlanması ve toprak savaşını kaybetmeden önce tanımlama ve bilinç savaşının kaybedilmesidir.

Ey İslam ümmeti! Etrafınızda olup bitenler geçici bir olay değildir, aksine planlanmış politikalar olup sizler de hedef tahtasındasınız. Bilinç fikri bir lüks değildir, aksine dini koruyan ve onuru muhafaza eden bir farzdır. O halde sizin için neler döndüğünü bilin, hak ile batılın arasını ayırın ve saptıran ve istismar eden kimsenin elindeki bir araç olmayın.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 585. Sayı - 04/02/2026](#)